

Wõta ja loe!

№ 10. — V. aastafait.

Poja koju tulef.

See ema poeg lahtus kodunt. Ikka sügavamale wajus ta oma eluga, kuni oli suremas. Kui arst talle ütles, et tal weel ainult mõned nädalad on elada, kirjutas ta oma emale oma seisukorraft ja küsis: „Ema, wõin ma koju tulla surema?“

Selle asemel, et kirjalikult wastata, sõitis ema ise järgmise rongiga oma poja juure. Astudes poja tuppa, kes weel waid kahte asja ootas — ema wastust ja surma — läks ta oma haige poja juure ja suudles teda. Kurwalt ütles see: „Ema, ära tee seda mitte, olen liig paha, et sina mind suudleksid!“ Wastufe asemel suudles ema teda weel kord ja pisarad woolasid ta näole.

Siis waatas ta toas ringi ja tõi wälja poja riided, kes nägi kuidas ema puhta särigi tule juure laotas, kingad sinna juure pani, ning tuue toolile asetas. Siis wõttis ta poja kübara ja puhastas selle tolmuft, kuid selle juures näis nagu oleks langenud üks pisar ta tuuele, kui ta waatas kuuwõrd lapitud see oli.

Kuufudes hüüdis ta: „Ema, mis sa teed?“ Ema tuli poja woodi juure ja ütles läbi pisarate naeratades: „Meie lähme ju koju, mu, laps; wanker, millega jaamast siia sõitsin ootab ukse juures.“

„Kuju? Ema, koju?“ ütles poeg. „Kindlasti on see waid uni!“

„Ei, minu waene poeg, see pole mingi uni. Sa tuled minuga, et sinu kodu ja Jumalat leida.“ Kui ema ta oli aidanud riidesse ning poeg weel tassil sooja teed oli joonud, mida ema talle walmistas, wõttis ema poja käe alt finni ja: ütles „Küüb, mu laps, toeta sa minule ja lähme koju.“

Trepil ütles poeg emale: „Ema, see on nii, kuidas Jssand Jeesus aratadunud poega koju talutab; see on nagu taewas, et sa mind armastad, oma sõnakuulmata poega!“

Kui nad koju jõudsid, nägi poeg, et ta wana magamistuba walmis oli seatud; ning sisse astudes ei saanud ta teistiti, kui pidi nutma. Mõne päewa pärast tuli ema, istus ta juure, filitas ta pead, nagu kord lapsesõlmes.

„Ema, kui Jumal nii armurikas oleks ning nii andestaw, kui sina, siis tahaksin ma teda paluda, et ta mulle patud andestaks Jeesuse pärast, kes suri patuste eest.“ Jostistas poeg.

Ja ema wastas: „Do, mu laps, ema wõib oma lapse unustada, kuigi see pole tõenäolikt; kui aga üks ema ei wõi oma last unustada, usub sa, et Jumal siis find unustada wõiks? Waata, armas poeg,

ta ütles, et ta find oma kätessse on märkinud. Ja pühhas sõnas loeme, et kui ärakadunud poeg tagasi tuli, siis ta isa ühtegi etteheidet ei teinud pojale pattude pärast, waid ümber kaela hakkas ja teda suudles."

"Ema," ütles surija noormees, „ema, ma tahan kätte wõtta ja mu taewase Isa juure minna. Tema armastus on mu südame murdnud! Tahan olla tema oma!"

Für Alle.

Autoportree.

Keegi kuulus kunstnik maalis endast autoportree, mis kujutas teda käega wajutatavana südame juures olewale werisele haawale, millest woolas punast südamewerd. Pildi all aga seisid sõnad: „Siin teeb mulle walu!"

Leidub palju meie hulgas neid, kes samuti kannawad oma südamemes sügawat valu. Südamemes on walusad haawad. Ka meie oleme seda läbi elanud, seepärast teame, kuidas seal walutab. Ühel on see nooruspatt, teisel wargus, kolmandal haawawad sõnad, mõnel teisel taas elupettumused on jätnud südamesse werised haawad.

See südamewalu on sügawam kui meri ja raskem kui mäed, kui patt hingesse lõikab ja palgeid kahwatuks muudab, ning paneb pisarjõed woolama filmist.

Sellest närivast südamewalust, kurbusest ning igatsuste leinast terweks saada ongi õige elu leidmine. Siis wast tuleb ellu rõõmu ja siisu. Siis mõime õndsja elamise põhjal welda, et meil on rõõm, mis on ääretu kui maailm, säraw kui päikese walgus, ning sügaw kui sinine meri. See on rõõm pühhas ja üllas, mida oleme leidnud Jeesuse Kristuse lunastawas terwendawas weres. Jumala Poja südame weri parandab meie hinge haawad ja wabastab pattudest. Tema haawades on meie hinge rahupait.

Palwest.

Keegi waimulik seisib kord kaewu juures ja pani tähele, kuidas see andis wett. Kui seal käidi harwa, oli wesi pumba torus wajunud alla ja kulus aega, enne kui see tuli nähtawale. Kui aga käidi sageli kaewul, siis oli waja ainult üht pumbaliigutust ja wesi woolas. „See on näide palwest," ütles ta „kui jääme selles hooletuks, siis nõuab suurt hoolt ja waewa, kuni paludes saame õnnistatud. Harjume aga alati wiibima palwes, siis mõime rõõmuga igal ajal wõtta armu armu peale."

Seal leiad ja päikest.

Tatwel on sageli Genfi linn tiheda uduga looritud. Kui aga Mont Salewe mäe külge mõõda üles ronida jõuab mõne aja pärast ühe risti juure, mis sinna on püstitatud. Just selles kõrguses on udupiir.

Reegi talumees andis siin jälle hiljuti ühele wõbrale, kes mäele tahtis ronida kuid imestus, et ifka fogu aeg udu on, juhatus: „Teie peate kuni ristini üles ronima, seal näete päikest.“ Jah, selles kohas on suurepäraline wäljawaade. Linn, järw, fogu ümbrus all on maetud halli uttu, aga risti üle särab päike pilwitus ilus.

Wäsitaw on tee ristini, kuid seal ilmub särav päike wõrratus walguise ilus. Oled sa weel teel? Weel ududes? Wõi oled sa juba oma elus ristini tõusnud? Rist Kolgatal on paif, kus patune, otsiw süda näeb jumaliku walguist. Risti all wiibides on meie üle taewad awatud. Seal kaob meie filmist maailm oma murede ja kiusatustega ning awaneb rändnrile uus elu.

On ehk sinugi elu olnud fogu aeg ekslemine hallis, tüütawas, hingematwas udus? Pimedus on tahtnud hinge matta. Ahastus ja melanfoolia ning õõ on südamēs. Ah, rutta risti alla! Seal kaowad pimeduse warjud. Seal tõuseb sulle elupäikene, seal ilmub jumalik, lepitaw arm päästmiseks. Ning siis laulab sa rõõmuga:

Üksnes rist, üksnes rist
olgu siin mu ilu,
kuni üksford taewa saan,
kus on jäädaw rahu.

Igaüks.

Jeesus kostis neile: Tõesti, tões i mina ütlen teile, et igaüks, kes pattu teeb on patu ori Joh. 8:34.

Kes igaühēle, maksab tema tegude järele — Room. 2:6.

Wiletjus ja ahastus tuleb igaühē inimese hinge peale, kes kurja teeb Room. 2:9.

Uga au ja kiitus ja rahu saab igaühēle, kes head teeb — Room. 2:10.

Seepärast peab igaüks meist iseene eest Jumalale aru andma Room. 14:12.

Seft mina ei hābene mitte Kristuse armuõpetust, sest see on Jumala wāgi õnnistuseks igaühēle, kes usub Room. 1:16.

Ja igaüks, kes usub minu sisse, see ei pea mitte igawesti āra surema. Kas sina seda usub — Joh. 11:26.

Saulud.

Wiihil: Mu eahan jätta maha. P. 245.

Kui eneses ma nõder Ja Kristus on mu kōif, Siis olen ta sees wāgew Ja wāga õnnelik; Kui oma wara otjas, Siis tema sees mul küll, Kes mu eest surma lāinud Ja elu kinfind mull'.

Kui olen ma täis pattu, Siis ta täis armu on, Kui olen ilma nõuta, Siis ta nõuandja on: Mu jüda külm ja pime Mu päike Kristus on, Patt on mull' surma saanud, Ta on mu armu-troon.

Wiisil: Müüb on see päew ju lõppenud. P. 16.

Hing tule wõla koormaga, Sind ootab Jeesu arm, Ta kätte ennast usalda, Siis hingest kaob hirm.

Su eest ta walaš oma werd, Nii kui sa juba tead, Kui pruugid feda armu merd, Siis lumivalgetš saad.

Jah Jeesus on see ainus tee, Mis elu fiske wiib, Täit hingamist toob hingele, Ta üffi päästa wõib.

Kalla kallis Jsa käfi, rahu minu südame. Anna, et Su laps ei wäfi palwetamast iialgi. Önnista mind eluwaewas, hoiä kõige kurja eest. Ölgu ifta lahti taewas, kus näen Jsa waimuš töes.

Luba mind Su ligi tulla, armas taewa kuningas, et Su Poja risti alla elukoormat panna saats. Seal on lepitust, on önne; seal jääb jüda rahule. Ei seal enma waewa tunne, kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajats, Lunastaja, Sinu rist; minu walu wai-gistajats sinu käfi, Jeesus Krist. Kas ma wäfin öhtu hilja, murdun päife päewa a'al. Surres maitšen eluwilja Lunastaja risti all.

Wiisil: Öh Jeesus Kristus tule ja. P. 31.

Öh mõtle järel' südamest, Mis ta on maksnud sinu eest, Ei kulda ega hõbedat, Waid oma ilmasüüta werd.

Sind sõna läbi kutsjub ta: Öh tule, nii kui oled sa! Müüb jäta patu teenistust, Siis pärid hinge önnistust.

«Jõuluõhtu»

on paljudele saanud oodatud jõulu külaliseks. See nägus, mitmevärvilise kaanepildiga, sisu- ja pildirikas jõulualbum ilmudes tänavugi, ootab levitajaid. Hind ä 25 s. 10 eks alates ä 20 senti.

Tellige, kinkige ja levitage!

Tellida aadressil: Peeter Sink, Päikese 5—7 Tallinn. Raha saata posti jookswal arvel nr. 353.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind ä 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ölmub 1 x kuus. Matšab aastas 30 f., ¹/₂ a. 20 f., wälismaale 60 f. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktatmisjoni heats, tellimisi ja kaastöid saata toimetaja aadressil — Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446—22, raha postii jookswale arwele ur. 353.

Ölmub 30. oktoobril 1936.

„Kõnaja“ trükk, Tallinn, Rataskaewu 6. tel. 450-67.